

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 931/2014
09.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адвоката Д.М. из П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К. бр. 148/10 од 23.10.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1 бр. 5830/13 од 19.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адвоката Д.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К. бр. 148/10 од 23.10.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж.1 бр. 5830/13 од 19.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К. бр. 148/10 од 23.10.2013. године, окривљени Н.М. оглашен је кривим за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 2 – две године. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду на име паушала износа од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износа од 94.146,00 динара, све у року од 15 дана од правоснажности пресуде под претњом принудног извршења и од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела – новчани износ од 4.777.659,47 динара, те је окривљени обавезан да наведени износ исплати у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 15 дана по правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж.1 бр. 5830/13 од 19.05.2014. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Н.М. и пресуду Вишег суда у Јагодини К. бр. 148/10 од 23.10.2013. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.М., адвокат Д.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. ст. 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и укине пресуду Вишег суда у Јагодини К. бр. 148/10 од 23.10.2013. године и пресуду Апелационог суда у Крагујевцу, пресудом Кж.1 бр. 5830/13 од 19.05.2014. године и наложи поновно одлучивање или да исте пресуде преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Н.М. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.М., адвоката Д.М., је неоснован.

Бранилац окр. Н.М. захтев за заштиту законитости подноси због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП које су, према наводима захтева, учињене тиме што је окривљени оглашен кривим и осуђен за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. КЗ које дело у време предузимања инкриминисаних радњи, 2004. године тада важећем Кривичним законом није било предвиђено као кривично дело, а закон којим је предвиђено кривично дело „злоупотреба положаја одговорног лица“ ступио је на снагу 2006. године, па је на тај начин прекршено начело из члана 1. КЗ према коме никоме не може бити изречена казна или друга кривична санкција за дело које пре него што је учињено законом није било одређено као кривично дело и погрешно је примењен закон који се није могао применити, у смислу члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Оцењујући као неосноване наводе жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде, истоветне напред изложеним наводима захтева за заштиту законитости, другостепени суд је у својој пресуди изнео разлоге за ту оцену и за заузето правно становиште да окривљени није оглашен кривим за потпуно ново кривично дело које није постојало у време предузимања инкриминисаних радњи окривљеног, јер су у то време и све време до измена Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 121/2012) радње окривљеног злоупотребе положаја одговорног лица, билиже описане у изреци првостепене пресуде, садржане у законском опису као обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја (члан 242. Кривичног закона Републике Србије, односно члан 359. Кривичног законика који се примењује од 01.01.2006. године), како је дело окривљеног и квалификовано у првобитно поднетој оптужници, као и разлоге за прихватање као правилне правне оцене дела у првостепеној пресуди, по члану 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, којом је, с обзиром на запрећену казну за то дело у односу на казну запрећену за кривично дело злоупотреба службеног

положаја, примењен закон који је блажи за окривљеног (члан 5. став 2. КЗ), па наведене разлоге другостепеног суда у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд и на исте упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона на коју се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Н.М., Врховни касациони суд је на основу члана 490. и члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**